

Златната торбичка.

1. При черната скала.

Въ едно планинско село живѣлъ нѣкога Основниятъ учителъ Петъръ Аврамовъ. Той ималъ само двѣ дѣца — Каранъ и Анна. Къщата му била край рѣката, що извираше отъ близката планина. Рѣката се спускаше отъ върха на висока скала и образувала чуденъ водопадъ. А недалече отъ водопада се извивала тѣсна пѣтека, която водѣла къмъ близкия манастиръ.

Всеко лѣто многобройни любители отивали въ манастиря да подишатъ чистъ балкански въздухъ. Полянката пъкъ около водопада била истинско игрище за малкитѣ селянчета.

Пѣтеката край скалата била много тѣсна и стрѣмна. Въ дъждовно врѣме много пѣтници се плъзгали и намирали смъртта си въ близката пропастъ. Ето защо селянитѣ още отъ старо врѣме нарекли тази скала „черна“.

Една ваканция Каранъ и Анна отишле на разходка край водопада до Черната скала. Тѣ си къртили плочици отъ земята и ги хвърляли въ пѣнливитѣ води на водопада. Подъ една широка плоча Анна изровила връвъ. Дръпнала връвта и отъ земята изкочила малка торбичка съ златни монети. За да не ги

види нѣкой, тѣ бърже се опѣтили къмъ къщи.